

Príhovor vydavateľa

Vážené kolegyně, vážení kolegovia!

Vydávanie odborného časopisu pre určitú profesionálne zameranú skupinu je dnes už nutnosťou. Sme malou krajinou v rámci Európy a ešte viac sa strácame v ostatnom svete. Určite ste mnohí boli prekvapení v zahraničí rozmanitosťou riešení podobných situácií, s ktorými sa doma stretávate denne. Žiaľ, aj výsledky a následky sú rôzne. Preto je potrebné byť dobre orientovaný v tom, čo a ako robíme na vlastnom pracovisku v našej profesionálnej komunite, ale aj na iných domácich pracoviskách. Skúsenosti sa dajú vymieňať aj pri káve na pracovisku, pri pive, či víne vo väčšej skupine, alebo na rôznych domácich i zahraničných odborných podujatiach. Časopis je však veľkou oporou, o ktorú sa môžeme kedykoľvek neskôr oprieť a dokázať naše skúsenosti, pozorovania a riešenia konkrétnych problémov.

Elektronické vydávanie má svoje veľké výhody a tiež svoje pravidlá. Časopis musí mať svoje definované zameranie, články svoju štruktúru, vhodné štatistické spôsoby spracovania, metódy, grafy a obrazové prílohy. Podľa týchto pravidiel ich potom môžeme vzájomne porovnávať a hodnotiť. Dnes je už potrebné spracovanie údajov podľa princípov „medicíny založenej na dôkazoch“. Jazyk musí byť strohý, vety krátke a jasné bez zbytočných vsuviek a spojok. Fotografie musia byť ostré a zdôrazňovať kľúčový moment zachyteného deja. Dobře spracovaný článok sa aj ľahšie prekladá do cudzieho jazyka.

Časopis je závislý od počtu príspevkov a môže vychádzať v rôznych intervaloch. Elektronické časopisy sú pružnejšie a navyše môžeme využiť aj video záznamy. Uschovanie článkov má svoje pravidla a uschovávajú sa na elektronických médiach aj v knižniciach SR podľa zákona. Finančne je to podstatne lacnejšie v porovnaní s tlačenu verzou. Moje desaťročné skúsenosti s „vydávaním?“ Traumy sú všelijaké. Ochota publikovať nebola veľká. Možno mnohí chceli mať publikácie v renomovaných zahraničných časopisoch. Iní možno mali problémy so znalosťami práce a ovládaním programov na počítači, či komunikáciou alebo samotnou prístupnosťou internetu. Terajšia generácia úrazových chirurgov už tento problém nemá. Ja verím nastupujúcej generácii a teším sa na ich príspevky. Nakoniec, renomovaný časopis tvorí množstvo publikácii ich aktuálnosť a dôsledné spracovanie.

Prajem mojej „desaťročnej traumičke“, aby vašim pričinením slovenskí úrazoví chirurgovia, dorástla na krásnu a úspešnú TRAUMU, kde budú publikované aj cudzojazyčné príspevky.

MUDr. Jozef Krajničák, CSc.